

[Indenrigsministeren.]

kun den ene bestemmelse, at sygehustilskuddet skal reguleres i henhold til folketallet pr. 5. november året forud for det regnskabsår, tilskuddet vedrører, i stedet for efter folketallet fra den sidste almindelige folketælling. Da det lovforslag, jeg har fremsat, indeholder en tilsvarende bestemmelse om regulering af tilskuddet i forhold til folketallet pr. 1. juli det foregående år, finder jeg, at det ærede medlems lovforslag er blevet overflødigt. Jeg mener for så vidt, at det ærede medlem kunne tage det tilbage, men jeg har naturligvis ikke noget imod, at det indgår i udvalgsforhandlingerne.

Johs. E. Larsen: Ved den ændring i lov om sygehusvæsenet, som fandt sted sidste år, forhøjedes det daværende tilskud til kommunerne til nedbringelse af sygehusudgifterne fra 16 kr. 90 øre pr. indbygger til 20 kr., og tilskuddet pr. sygedag blev forhøjet fra 9 kr. til 10 kr., idet man gik ud fra, at tilskuddets størrelse skulle svare til ca. 60 pct. af sygehusenes tilskudsberettigende nettoudgifter.

De nævnte forhøjelser er allerede overfløjet af en ikke ubetydelig stigning i sygehusenes udgifter. Denne stigning kræver, at tilskuddet yderligere forhøjes, såfremt den ansatte dækningsprocent skal bevares. Det må derfor hilses med tilfredshed, at den højtærede indenrigsminister nu har fremsat forslag om en ajourføring, hvorefter det samlede tilskud for 1958-59 vil stige med ca. 12 mill. kr., hvoraf ca. halvdelen vil komme amtskommunerne til gode.

Men selv efter denne ajourføring kommer man jo ikke uden om, at de udgifter, kommunerne selv skal bære til deres sygehusvæsen, alligevel bliver en del større end i det foregående år. Under udvalgsforhandlingerne ved de tidligere ændringer af loven har man da også været inde på overvejelser om, hvor stor en part staten rettelig burde bære af de kommunale sygehusudgifter. Den omfattende udbygning og udvikling, de kommunale sygehuse har været inde i i årene efter krigen og stadig er inde i, har medført, at nye behandlingsmåder er taget i brug. Jeg skal her blot nævne områder som væsketerapi og en omfattende anvendelse af antibiotica. Dertil kommer så, at

der har fundet en ikke uvæsentlig forskydning sted i de aldersklasser, der behandles på vore sygehuse. Gennemsnitslevetiden er som bekendt længere nu end tidligere, og de besværligheder, der som regel følger med alderdommen, kræver i mange tilfælde sygehusbehandling. Tallet for indlæggelser af ældre mennesker er derfor steget betydeligt, og den daglige pleje af disse patienter stiller store krav til sygehusenes personale og medfører vel også, at der må ansættes flere sygeplejersker, end det måske ellers ville have været tilfældet.

Disse forhold i forbindelse med den almindelige prisstigning har år for år sat sygehusenes driftsudgifter i vejret på en sådan måde, at de er blevet en ikke ringe belastning for de kommunale og amtskommunale budgetter. Jeg tror, man kan sige, at kommunerne er meget interesserede i den linje, staten vil følge i sin stilling til hele denne udvikling. Under behandlingen af de tidligere lovforslag vedrørende statens tilskud til de kommunale sygehuse har der da også været rejst forskellige spørgsmål angående denne lovgivning, og det bliver muligvis også tilfældet denne gang. Det er spørgsmål, som jeg finder man bedst kan drøfte og få belyst i det udvalg, som jeg går ud fra vil blive nedsat til nærmere behandling af det foreliggende lovforslag.

I tilknytning til den forhøjelse af sygehustilskuddene, der gennemførtes i 1955, blev der på grund af den store befolkningstilvækst i Københavns omegn ydet Københavns amtskommune et ekstraordinært tilskud for finansåret 1955-56 på 750 000 kr. Da en sådan udflytning til hovedstadens omegn stadig finder sted og i nogen måde også finder sted til omegnen af de større provinsbyer, har den højtærede indenrigsminister truffet den fornuftige beslutning, at tilskuddet pr. indbygger nu skal beregnes efter registerfolketallet, hvilket jeg fuldt ud kan tiltræde. Jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Vedrørende det af det ærede medlem hr. Fuglsang m. fl. fremsatte lovforslag om ændring i lov om en fælleskommunal udligningsfond vil jeg, da det lovforslag, jeg lige har omtalt, løser de rejste spørgsmål, henstille, at det tages tilbage.